

รายวิชา ศิลปะ

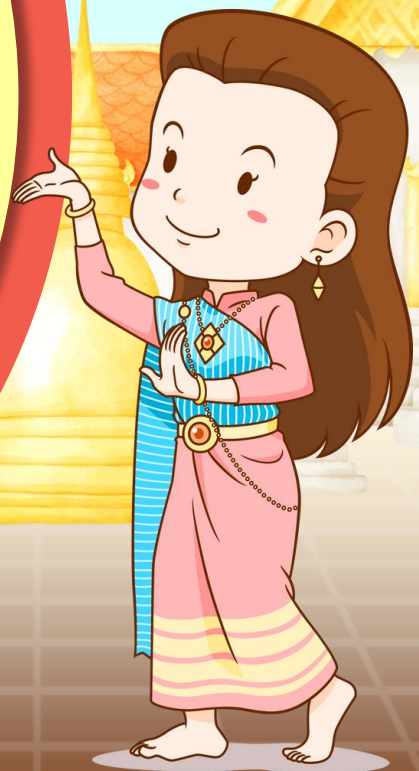
รหัสวิชา ศ๑๓๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมือง

ครูผู้สอน ครูจิราภรณ์ พัยพพฤกษ์

เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมือง

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกประวัติความเป็นมาและลักษณะเด่นของนาฏศิลป์พื้นเมืองแต่ละภาค
๒. จำแนกการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองแต่ละภาค
๓. ตระหนักและเห็นคุณค่าของการแสดงนาฏศิลป์ไทย

http://kanokphon25.blogspot.com/2017/11/blog-post_23.html

การแสดงในภาพ
คือการแสดงใด
การแสดงนี้สะท้อน
ให้เห็นวิถีชีวิต
ของคนในท้องถิ่นอย่างไร

นาฏศิลป์

พื้นเมือง

ภาคเหนือ

ภาคตะวันออก
เฉียงเหนือ

นาฏศิลป์พื้นเมือง

ภาคกลาง

ภาคใต้

ภาคเหนือ

ภาคเหนือ

เป็นศิลปะการรำและการละเล่นที่นิยมเรียกกันทั่วไปว่า “ฟ้อน” การฟ้อนเป็นวัฒนธรรมของชาวล้านนา และกลุ่มชนเผ่าต่าง ๆ มีเอกลักษณ์ทางการแสดงคือ มีลีลาท่ารำที่เข้มข้น อ่อนช้อย มีการแต่งกายตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สวยงามประกอบกับการบรรเลงและขับร้องด้วยวงดนตรีพื้นบ้าน เช่น วงสะล้อซอ ซึง เพลงที่นิยมนำมาแสดง เช่น ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน ฟ้อนสาวไหม ฟ้อนที

ตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ

สื่อวีดิทัศน์นี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณสื่อวีดิทัศน์

เพลงเพื่อนเงี้ยว

เผยแพร่โดย : korattheatre

เผยแพร่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=TA4qdz00RBc>

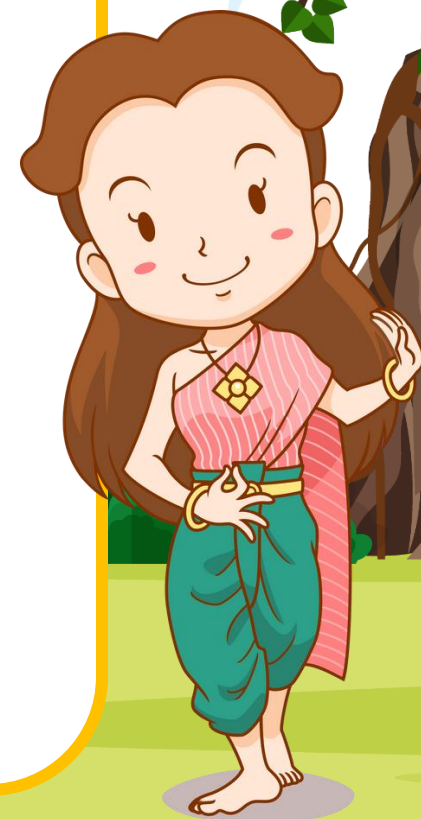
ภาคกลาง

นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคกลาง

เป็นศิลปะการรำและการละเล่นของ
ชาวพื้นบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพเกี่ยวกับ
เกษตรกรรม ศิลปะการแสดงจึงมีความ
สอดคล้องกับวิถีชีวิตและเพื่อความบันเทิง
สนุกสนาน เป็นการพักผ่อนหย่อนใจจากการ
ทำงาน หรือเมื่อเสร็จจากเทศกาลฤดูเก็บเกี่ยว

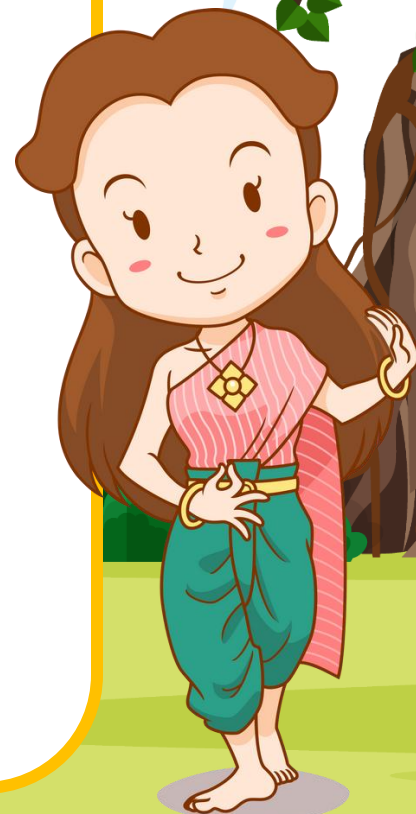

นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคกลาง

ตัวอย่างการแสดง เช่น การเล่นเพลง
เกี่ยวข้าว เต้นกำรำเคียว รำเถิดเทิงหรือ
รำกลองยาว เป็นต้น

มีการแต่งกายตามวัฒนธรรมของท้องถิ่น
เครื่องดนตรีพื้นบ้าน เช่น กลองยาว กลองโตน

สื่อวีดิทัศน์นี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณสื่อวีดิทัศน์

รำเถิดเทิง

เผยแพร่โดย : korattheatre

เผยแพร่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=n35TKIS3VZg>

ภาคอีสาน

ภาคอีสาน

เกิดจากกิจวัตรประจำวันหรือพิธีกรรม นิยมเรียก
การแสดงของภาคอีสานว่า “เซิ้ง” ลักษณะการแสดง
เป็นลีลาเฉพาะ คือ ลีลาและจังหวะในการก้าวเท้า
มักเดินด้วยปลายเท้าและสะบัดเท้าไปข้างหลัง
การส่ายสะโพก ท่ารำนั่นความสนุกสนาน
การแสดงที่นิยม เช่น เซิ้งโปงลาง เซิ้งแห่ไข่มดแดง
เซิ้งกระต๊อบข้าว

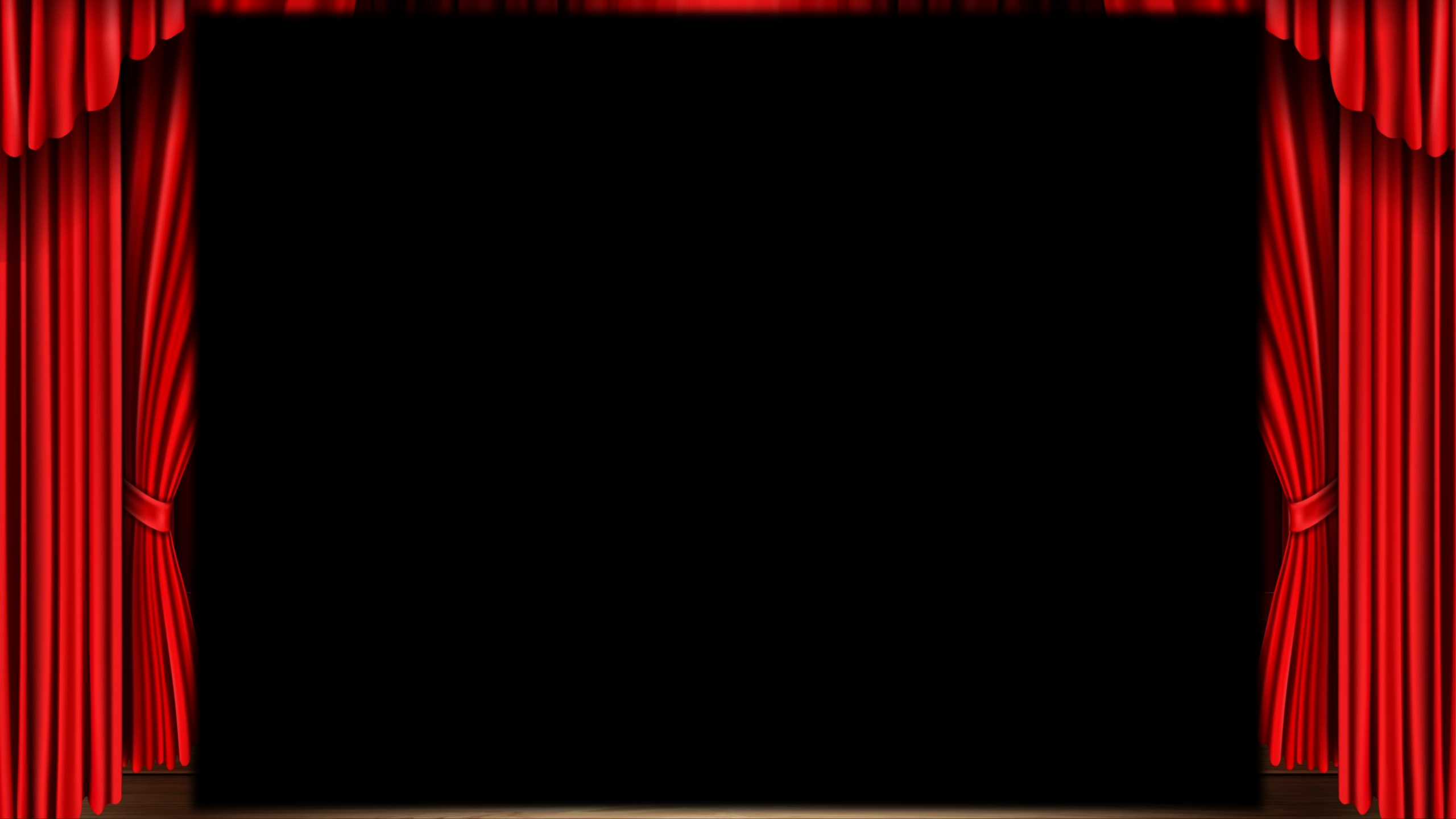
ภาคอีสาน

ลักษณะการแต่งกาย

ผู้หญิงนิยมสวมใส่ผ้าชิ้นแบบทอ สวมเสื้อแขนกระบอก
หม้อสไบ ผมเกล้ามวย สวมเครื่องประดับเงิน

ผู้ชาย นิยมสวมเสื้อม่อฮ่อม กางเกงสีเดียวกัน
หรือโสร่ง นิยมคาดเอวด้วยผ้าขาวม้า
ดนตรีพื้นเมืองอีสาน เช่น แคน โปงลาง โหวด

สื่อวีดิทัศน์นี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณสื่อวีดิทัศน์

เชิงกระต๊อบข้าว

เผยแพร่โดย : korattheatre

เผยแพร่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=aYC3b2CCQvo>

ภาคใต้

ภาคใต้

ศิลปะการร่ำและการละเล่นของชาวพื้นบ้านภาคใต้
อาจแบ่งตามกลุ่มวัฒนธรรมได้ ๒ กลุ่ม คือ วัฒนธรรมไทยพุทธ
ได้แก่ การแสดงโนรา หนังตะลุง และวัฒนธรรมไทยมุสลิม ได้แก่
รองเง็ง ลิเกฮูลู มีเครื่องดนตรีประกอบที่สำคัญ เช่น
กลองโนรา ปี่กาหลอ ปี่ไหน ต่อมาได้มีระบำ
ที่ปรับปรุงจากวิถีชีวิต เช่น ระบำร่อนแร่ ระบำกริดยาง

สื่อวีดิทัศน์นี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณสื่อวีดิทัศน์

การแสดงสีภาค

เผยแพร่โดย : จตุพร ภัคดี

เผยแพร่วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๒

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=PklinWdxDHc>

กิจกรรมของปลายทางในวันนี้

คำชี้แจงกิจกรรมนักเรียน

ให้นักเรียนทำกิจกรรมจับคู่
โดยดูภาพการแสดงที่ครูกำหนดให้
จากนั้นจำแนกการแสดงว่าเป็น
ของภาคใด ลงในสมุดหรือกระดาษ

คำชี้แจงบทบาทครูปลายทาง

ให้ คุณ ครู ดู แล การ ปฏิบัติ
กิจกรรม และช่วยให้คำแนะนำ
แก่นักเรียน

กิจกรรมจับคู่

ภาคเหนือ

๑. รำกลองยาว เป็นการแสดง.....

ภาคกลาง

ภาคอีสาน

ภาคใต้

๒. เซิ้งแห่ไข่มดแดง เป็นการแสดง.....

๓. โนรา เป็นการแสดง.....

๔. ฟ้อนเล็บ เป็นการแสดง.....

เฉลยกิจกรรมจับคู่

ภาคเหนือ

ภาคกลาง

ภาคอีสาน

ภาคใต้

๑. รำกลองยาว เป็นการแสดง.....**ภาคกลาง**.....

๒. เซิ้งแห่ไข่มดแดง เป็นการแสดง.....**ภาคอีสาน**.....

๓. โนรา เป็นการแสดง.....**ภาคใต้**.....

๔. ฟ้อนเล็บ เป็นการแสดง.....**ภาคเหนือ**.....

สรุปบทเรียน

นาฏศิลป์พื้นเมือง

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง

รณรงค์รณรงค์รำพันเมือง

ดาวน์โหลดเอกสารเพิ่มเติมได้ที่ www.dltv.ac.th

รายวิชา ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓